

CARA DE MICO

Aresta Sampietro (V+/Ae, 115m)

Primera:

F.Garcia, J.Abril, J.Navas i J.Moragas (juliol de 2004)

Material:

16 cintes exprés i un estrep

La Cara de Mico o Agulla del Mirador es troba a un dels paratges més encantadors de Montserrat; a cavall entre els Gorros i la Plantació, aquest racó de Bellavista transmet una tranquil·litat i una calma difícils d'entendre si no ens hi em passejat mai. L'agulla, a l'ombra de la Gorra Frigia resulta una atalaia privilegiada del Sentinella, el Rave i la Campana, estrany trio d'agulles estrambòtiques. La Xavi Sampietro és una agradable passejada per l'Aresta sud-oest de la roca, completament equipada, que ens permet gaudir de l'entorn sense massa preocupacions.

La raconada esdevé un singular amfiteatre presidit pel Gorro Frigi

- Via: Aresta Sampietro
- Zona: Montserrat – La Plantació
- Dificultat: V+/Ae (MD-)
- Dificultat obligada: V/Ae
- Llargària: 115 metres
- Equipament: Via completament equipada amb parabolts
- Material: 16 cintes exprés i un estrep
- Orientació: Sud-oest
- Valoració: ***

Aproximació:

Per arribar fins al vessant sud-oest de la Cara de Mico ho podem fer amb el funicular de Sant Joan, que sortint del monestir ens deixa a l'estació superior, des d'allí només hem de prendre el camí de Sant Jeroni direcció a les Gorres. Un cop haguem deixat les Gorres enrere i just abans d'arribar al mirador trobarem un corriol que baixa cap al sud fins arribar al Sentinella. Un cop a l'alçada d'aquest marxem direcció est fins situar-nos a la base de l'agulla de la Cara de Mico; anem flanquejant, superem un bloc característic i just tocant a una canal trobarem el peu de via.

L1(IV)

La via s'inicia a l'esquerra d'un diedre. Escalarem per la placa fins que el diedre s'acaba. Aleshores obliquem a la dreta fins atènyer la primera reunió. 25 metres.

L2(III)

Escalem per una llengua rocosa que ens porta directament al peu de l'esperó característic on muntem la segona reunió. 20 metres.

L3(V+/Ae)

Ens enfilem directament a l'esperó, sobre terreny força vertical i avancem en lliure fins que la paret ens convida a passar a l'artificial. Tot i tractar-se d'un tram d'artificial equipat, l'escalada hi és prou entretinguda, ja que trobarem algun pas llarg que ens obliga a pujar a últims i

demostrar les nostres dots acrobàtiques. La sortida en lliure és reeixida, amb verticalitat i bon ambient assegurat, que de seguida dóna pas a una escalada més relaxada fins arribar a la reunió. 35 metres.

L4(IV+)

Aquesta darrera tirada es desenvolupa sobre una placa inclinada amb un parell de trams més verticals, però la principal característica és l'excel·lència del rocam, aspre i cantellut, tot un luxe que val la pena degustar amb calma. 35 metres.

Descens:

Fem un curt ràpel per la cara nord-est fins el coll i d'allí anem a buscar el camí de Sant Jeroni.

El que més m'ha agradat:

- El tercer llarg, tot i tractar-se d'un artificial equipat, esdevé un bon terreny de joc per practicar aquesta tècnica, donat que trobarem algun pas més llarg que ens demanarà certa col·locació i equilibri.
- Darrera tirada amb un rocam excepcional.

El que no m'ha agradat tant:

- Hi ha alguns trams, on la via va força aprop de la via Terestel.